

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2023 r. – Berlin Hyp/SRB**(Sprawa T-440/23)**

(2023/C 321/77)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Berlin Hyp AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania:

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez SRB decyzji z dnia 2 maja 2023 r. w sprawie obliczenia składek *ex ante* na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2023 r. (SRB/ES/2023/23) wraz z jej załącznikami w zakresie, w jakim decyzja ta wraz z załącznikami I, II i III dotyczy składki skarżącej; oraz
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym ze względu na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu sporu, skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skargę swą skarżąca opiera na dziewięciu zarzutach.

1. Zarzut pierwszy: w decyzji dopuszczono się naruszenia art. 81 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1⁽²⁾ ze względu na to, że nie została ona zredagowana w wybranym przez skarżącą języku niemieckim.
2. Zarzut drugi: w decyzji dopuszczono się naruszenia obowiązku uzasadnienia, który został przewidziany w art. 296 Abs. 2 TFUE i art. 41 ust. 1, 2 lit. c) karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾ oraz przewidzianego w art. 47 ust. 1 tej karty prawa do skutecznej ochrony prawnej ponieważ, ze względu na braki w uzasadnieniu, przeprowadzenie kontroli sądowej decyzji jest praktycznie niemożliwe.
3. Zarzut trzeci: w decyzji dopuszczono się naruszenia art. 69, 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 16, 17, 41 i 53 karty ze względu na to, że pozwana błędnie ustaliła w niej roczny poziom docelowy; tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 narusza przepis prawa wyższego rzędu.
4. Zarzut czwarty: art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63⁽⁴⁾ narusza przepis prawa wyższego rzędu, ponieważ przepis ten dopuszcza obiektywnie niewłaściwe i nieproporcjonalne rozróżnienie między członkami instytucjonalnego systemu ochrony („IPS”) oraz relatywizację wskaźnika IPS.
5. Zarzut piąty: tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że w decyzji dopuszczono się, w zakresie dotyczącym ustalenia wskaźnika IPS, naruszenia wymogów określonych w mającym zastosowanie prawie pierwotnym i wtórnym.

6. Zarzut szósty: art. 6 i załącznik I etap 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 naruszają przepis prawa wyższego rzędu, ponieważ w przepisie tym nie uwzględniono zasad wynikających z orzecznictwa zapoczątkowanego wyrokiem w sprawie Meroni ⁽⁵⁾, a Komisja przekroczyła przekazane jej uprawnienia, a także ze względu na to, że naruszają one wymóg obliczania składek w sposób adekwatny do ryzyka, zasadę proporcjonalności i wymóg pełnego uwzględnienia okoliczności faktycznych.
7. Zarzut siódmy: tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że decyzja narusza art. 16, 20 i 52 karty oraz zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż, w zakresie dotyczącym określenia wskaźników ryzyka wchodzących w skład elementu ryzyka IV, opiera się ona na oczywistych błędach w ocenie.
8. Zarzut ósmy: w decyzji dopuszczono się naruszenia art. 16, 20, 41 i 52 karty oraz zasadę proporcjonalności, jak również prawo do dobrej administracji ze względu na to, że błędnie określono w niej korektę ryzyka.
9. Zarzut dziewiąty: art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza przepis prawa wyższego rzędu ze względu na to, że ustalono w nim, iż jeden czy też kilka ze wskaźników ryzyka nie będą stosowane przez czas nieokreślony w zakresie, w jakim zawsze, kiedy zajdzie taka potrzeba, wymagane informacje nie będą podlegać wymogowi dotyczącemu sprawozdawczości nadzorczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17, s. 401).

⁽³⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 13 czerwca 1958 r., Meroni/Wysoka Władza, 10/56, EU:C:1958:8.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2023 r. – Certinvest/EUIPO – Kiddinx Studios (Tina)

(Sprawa T-444/23)

(2023/C 321/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Certinvest SRL (Pântâșești, Rumunia) (przedstawiciel: I. Speciac, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kiddinx Studios GmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Tina – zgłoszenie nr 18 271 155

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 maja 2023 r. w sprawie R 1979/2022-5